РОЗДІЛ VII

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

УДК: 34.025

DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2021-74-1-169-175>

Гурський Віктор Євгенович,
кандидат психологічних наук
(Донецький юридичний інститут МВС України,
м. Маріуполь)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0516-0332>

ЖІНКА-ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

У статті визначено, яке місце займає жінка-поліцейський в українському суспільстві. Досліджено становище жінок, які служать в органах Національної поліції України, та дотримання їхніх прав. З'ясовано, що рівність є основою демократичного суспільства, яке прагне до соціальної справедливості та поваги до прав людини. Але, на жаль, через різні причини жінки зазнають дискримінації майже в усіх сферах життєдіяльності. Зазначено, що наша держава, перебуваючи на етапі становлення гендерного суспільства та права в цілому, має на меті саме європейський вибір, і для цього зроблено вже багато кроків.

Ключові слова: жінка-поліцейський; гендерна рівність; рівні права; дотримання прав жінок-поліцейських.

Постановка проблеми. Зазвичай нам здається, що захищати можуть лише чоловіки. Досвід людей щодо безпеки нерозривно пов'язаний з гендером як соціальним конструктом. Для середньостатистичної людини на війні, у політиці чи поліції жінка стає непомітною. Час змінився, настала епоха нових уявлень і переконань. Більшість жінок займає активну життєву позицію, оскільки зрозуміли, що досягти миру та гармонії можна, але тільки об'єднавши свої зусилля. Якщо необхідно тримати баланс у будь-якій сфері, для рівноваги потрібні двоє – чоловік і жінка. Може, й наша країна наближається до того, щоб враховувати гендерний паритет у своїх реформах? Чи дійсно ми почали виходити на новий рівень – рівень, на якому більше не чекаєш, що хтось вирішить усі твої проблеми; рівень, коли не перекладаєш свою відповідальність на чужі плечі, а починаєш із себе? Гендерна рівність означає, що «права, обов'язки та можливості людей не залежать від того, чи народилися вони чоловіком або жінкою» [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Слід зазначити, що проблематика жінок-поліцейських в українському суспільстві розглядалася багатьма вітчизняними вченими-теоретиками та практиками. Доречним буде виокремити праці таких науковців, як А. Гаркуша, Л. Ковальчук, Л. Козуб, К. Левченко, М. Легенька, О. Мартиненко, О. Суслова та ін. Незважаючи на те, що важливі аспекти цього питання відображені в працях згаданих вище дослідників, водночас ще остаточно не розроблено комплексного уявлення про сутність жінок-поліцейських в українському суспільстві.

Мета цієї роботи полягає в узагальненні наявного стану наукової розробки та законодавчої регламентації проблем жінок-поліцейських в українському суспільстві, недоліків та прогалин у чинному законодавстві.

Виклад основного матеріалу. Конституцією України у статті 24 проголошено, що не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками, зокрема й статі. Рівність прав жінки та чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти й професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці та здоров'я жінок, установами пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства й дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям [2].

Рівність є основою демократичного суспільства, яке прагне до соціальної справедливості та поваги до прав людини. Але, на жаль, через різні причини жінки зазнають дискримінації майже в усіх сферах життєдіяльності [3, с. 4].

Як зазначає А. Гаркуша, наша держава, перебуваючи на етапі становлення гендерного суспільства та права загалом, має на меті саме європейський вибір. Тому одним із ключових завдань є забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Саме гендер спрямований на справедливе встановлення міри свободи двох суб'єктів суспільства – чоловіків та жінок, а також їхнього статусу [4, с. 2].

У Звіті з глобального гендерного розриву 2020 р. (Global Gender Gap Report 2020), що готується Світовим економічним форумом, вимірюється величина гендерного розриву (gender gap) у чотирьох важливих площинах нерівності між жінками та чоловіками: економічна участь, рівень освіти, сфера здоров'я та політичне представництво. У 2020 році Україна посідає 59 місце зі 153 досліджуваних країн [5].

Україна гарантує виконання ключових міжнародних зобов'язань щодо забезпечення гендерної рівності. Обравши європейський вектор розвитку, наша держава ратифікувала низку міжнародних документів, одним з яких стало розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2020 року». Резолюція ООН 1325 присвячена саме тим державам, де тривають збройні конфлікти, тому цей документ актуальний і для України [5].

Слід зауважити, що процеси становлення гендерного паритету як складової державної політики викликали не тільки необхідність окремого вивчення стану дотримання прав жінок у правоохоронних органах, а й розробки відповідних заходів попередження порушення їхніх прав. Такі превентивні заходи, у свою чергу, потребують чіткого уявлення щодо проблем універсального характеру, притаманних для більшості поліцейських інституцій, у яких працюють жінки [6].

Чи готові українські жінки реалізувати себе у традиційно «чоловічих» професіях і що говорить про це зарубіжний досвід; які зрушення у суспільній свідомості необхідні для того, щоб змінити ставлення до жінки «у формі», та що дасть державі і жінкам, зокрема, активна участь у такій діяльності? Світовий досвід показує, що ширше залучення жінок до роботи в органах правопорядку є ключем до істотного скорочення насилля зі сторони цих органів стосовно громадян. Правоохоронець-чоловік часто бачить свою роботу як «владний контроль», тоді як жінка – як «громадську службу» (public service). Як зазначає експерт з гендерних питань Міжнародного центру перспективних досліджень О. Захарова, існують певні переваги роботи жінок у поліції для суспільства:

- жінки менш схильні безпідставно послуговуватися силовими методами та перевищувати застосування сили;
- мають такі ж компетенції, як і їхні колеги-чоловіки;

- більш схильні застосовувати стиль патрулювання, спрямований на задоволення потреб громади;
- мають більше можливостей та активно залучені до подолання насилля проти жінок і домашнього насилля;
- залучення жінок-поліцейських до роботи в поліцейських департаментах впливає на зниження рівня гендерної дискримінації всередині установ та гендерних упереджень серед самих співробітників;
- присутність жінок-поліцейських у поліцейських департаментах позитивно впливає на всіх співробітників [7].

Правоохоронна система України демонструє беззаперечні успіхи на шляху до гендерної рівності. Важко уявити, що ще сто років тому поняття «жінка-поліцейський» узагалі не існувало. У 1903 році першою жінкою в Європі, яка влаштувалася в поліцію, стала соціальна працівниця Генрієт Арендт. Пропрацювавши 5 років, вона змушена була звільнитися через тиск керівництва, якому не сподобалися її скарги на негуманне поводження чоловіків-поліціантів із жінками [8].

Розглядаючи питання фемінізації окремих професій, зауважуємо, що однією з проблем для жінок є призначення на посаду поліцейського. Така стратифікація простежується вже під час добору на навчання до спеціалізованих закладів Міністерства внутрішніх справ (далі – МВС), коли визначається конкретна кількість місць для жінок і чоловіків, тобто проводиться певна кількісно-гендерна межа [4, с. 6]. Щодо України, то до 1999 року кількість жінок у правоохоронних органах була обмеженою: наприклад, так звана «жіноча» квота на вступ до навчальних закладів МВС України становила 5–10 %. Станом на 1 квітня 2016 року загальна кількість жінок в апараті та підрозділах МВС України налічувала 27626 осіб, тоді як чоловіків-поліцейських – 105266, тобто жінок у поліції – 20,7 % [9]. Раніше в міліцейській формі не було майже жодної жінки, а тепер вони становлять близько чверті офіцерів. Це важливо для країни, де гендерна рівність є нездійсненою мрією. Багато робочих місць, як і раніше, вважаються занадто відповідальними для жінок, тому їх регулярне споглядання у формі може стати першим кроком до зміни соціальних відносин [10]. Необхідно зазначити, що у структурних підрозділах Міністерства внутрішніх справ за останні два роки спостерігається тенденція щодо збільшення кількості жінок-працівниць. А це, на наш погляд, дуже гарний знак для підтримки гендерної рівності.

А вже станом на 2019 рік заступниця міністра внутрішніх справ Тетяна Ковальчук декларує, що в системі МВС України працює 24,5 % жінок, а це понад 70 тисяч. З них близько 8 тисяч працюють у Державній службі з надзвичайних ситуацій, 4 тисячі служать у лавах Нацгвардії, а на захисті кордонів України перебувають 11 тисяч жінок [8].

Як зазначає Г. Карпеченкова, ювенальна поліція – це єдиний підрозділ, у якому діє принцип гендерної рівності. Тут працюють і жінки, і чоловіки. З погляду гендерного паритету навіть більше порушуються права чоловіків, тому що до чоловіків-ювеналів не завжди ставляться серйозно, зокрема й колеги, вважаючи, що працювати в ювенальній поліції повинні переважно жінки. І незважаючи на те, що чоловік є професійним ювенальним поліцейським, він може віддати перевагу роботі в іншому підрозділі [11].

Заступниця міністра МВС України Т. Ковальчук наголосила, що важливі кроки в питаннях гендерної рівності були зроблені у закладах освіти Міністерства внутрішніх справ. «Ми відкрили доступ дівчатам до складання іспитів в академії Національної гвардії України та право носити берети з відзнакою. А також встановили однакові фізичні нормативи для жінок і чоловіків», – зазначила радниця. Окремо Т. Ковальчук підкреслила, що гендерна політика стосується кожного, це фундаментальна основа руху суспільства та змога зламати стереотипи, які досі існують [12].

Жінки продовжують посилювати свої позиції в силових структурах. А для того, щоб здійснювати це організовано й скоординовано, навесні 2018 року вони створили Українську

Асоціацію представниць правоохоронних органів (далі – УАППО). Основна місія організації – забезпечення рівних прав і можливостей жінок та чоловіків у правоохоронних органах України [13].

Однак, як зауважують Л. Ковальчук, Л. Козуб, К. Левченко, М. Легенька, О. Суслора, у структурах сектору безпеки широко розповсюджена метафора щодо служби жінок типу «три декрети (декретні відпустки) – і полковник», «три декрети – і пенсія». Водночас чоловіки, які служать і беруть відпустку для догляду за дитиною, також часто у відкритій чи прихованій формі переслідуються колегами і керівництвом, з них знущаються та не вважають повноцінними працівниками. Такі погляди обмежують права та можливості й жінок, і чоловіків, які служать у Збройних силах України, поліції та інших структурах сектору безпеки. Частка жінок, які проходять службу в структурах сектору безпеки України, є набагато нижчою, ніж у європейських країнах або державах-членах НАТО. Існує законодавчо закріплена обмеженість доступу жінок до значного переліку посад. Чутливість сектору безпеки до гендерних питань можлива за умови врахування різних проблем, з якими стикаються жінки і чоловіки, що залучені до цього сектору, комунікують з ним чи користуються його послугами. У системі Міністерства внутрішніх справ України станом на листопад 2017 року працювало 296 248 осіб, з яких 69 519 налічували жінки, що становить 23,5 %; у Національній гвардії – 6,2 %, у Національній поліції – 21,8 %, у Державній прикордонній службі – 24 % [14, с. 8].

Так, слід зазначити, що останнім часом, зокрема через збройний конфлікт на Сході України, жіноча частина суспільства за власним бажанням активно залучається до несення служби у військових підрозділах. Важливим є й те, що нарікань на якість несення служби немає. Жінки нарівні з чоловіками виконують бойові завдання на передовій, і жодних запитань щодо їхньої слабкості, нерішучості та непотрібності на бойових позиціях не виникає [4, с. 7].

Якщо говорити про гендерну рівність у поліції, то потрібно вказати, що українські правоохоронні органи лише вийшли на шлях подолання цієї проблеми. Як ми вже зазначали, сьогодні жінки займають майже 22 % посад у Національній поліції України і лише 5 % – керівних посад, що звичайно дещо пригнічує осіб жіночої статі. Залучення жінок до проходження служби в органах Національної поліції України є закономірним процесом у становленні гендерних відносин. Однак слід зауважити, що така ситуація все ж таки викликала низку запитань. На шляху до досягнення гендерного паритету не варто забувати й про усталені традиції щодо гендерно-рольових стереотипів. Служба в органах Національної поліції України висуває до жінок свої вимоги, які суперечать традиційному розумінню становища жінки. Вони мають дотримуватися норм, призначених для чоловіків, та виконувати вимоги «чоловічої поведінки», хоча це суперечить фізіологічно-психологічним особливостям жінок [4, с. 7].

У США та країнах Західної Європи дослідження наявних проблем жінок-правоохоронців були ініційовані на початку 1980-х років з огляду на тенденції гендерної рівності у сфері працевлаштування та кадрового менеджменту. Від самого початку вони були спрямовані на збільшення кількості жінок у підрозділах поліції, розробку моделей відбору жінок на різні посади, а також на подолання проблем, пов'язаних із адаптацією жінок до субкультури виключно чоловічого поліцейського колективу. Серед досвіду американських поліцейських структур досить типовим з цього питання є проєкт «Нове робоче місце для жінок» щодо залучення більшої кількості жінок на службу, який було профінансовано в 1995 році Міністерством праці США для департаменту поліції м. Альбукерка (Нью-Мехіко). Зміст проєкту є цікавим ще й тому, що для його реалізації було розроблено нову стратегію заохочення жінок до роботи в поліції. Через два роки кількість жінок, що проходили службу в поліцейських підрозділах, зросла від 10 % до 25 %, а питома вага жінок-представників етнічних меншин у деяких відділах досягла 47 % [15].

На думку європейських поліцейських, служба жінки в поліції є результативною. Жінки більш комунікабельні під час урегулювання сімейних конфліктів, діяльність жінок-поліцейських не замінна в роботі з жертвами насильницьких дій і з підлітками-правопорушниками. Вони набагато краще складають іспити й засвоюють матеріал у ході навчання. Жінок-поліцейських не залучають до проведення окремих спецоперацій (з агресивними демонстрантами, під час звільнення заручників, до роботи в спецпідрозділах), але переважно в підготовці жінки-поліцейські та чоловіки проходять однаковий курс навчання, для оцінювання їхніх знань, навичок та якостей використовуються однакові критерії [16, с. 132].

Також слід зазначити, що Організація Об'єднаних Націй забезпечує поліцейську діяльність з урахуванням гендерних аспектів протягом усієї роботи поліції Організації Об'єднаних Націй як оперативну необхідність задоволення диференційованих потреб у безпеці жінок, чоловіків, дівчат та хлопців [17].

Висновок. Таким чином, гендерна рівність є однією з умов забезпечення суспільного розвитку. Позитивним моментом, що свідчить про покращення у цій сфері, є постійне зростання кількості жінок у лавах Національної поліції України. А це, на наш погляд, підвищує імідж та поліпшує ставлення громадян до поліції, тому що жінки викликають більше довіри, ніж чоловіки (щодо певних питань). На нашу думку, досягнення гендерної рівності сприяє запобіганню насильству, захисту прав усіх людей та надає можливість кожному зробити змістовний внесок у громадське життя. А всі зазначені вище аспекти неможливі без жінок. Тому в подальшому ми плануємо вивчати зазначене питання більш детально.

Список використаних джерел

1. Курлович А. Жінки у новій поліції: «Немає часу думати, хто чоловік, а хто жінка, – часто потрібна миттєва реакція, взаєморозуміння та допомога...». URL: <http://krona.org.ua/jinku-y-novij-police.html> (дата звернення: 10.12.2020).
2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Уварова О. О. Права жінок та гендерна рівність : навчальний посібник. Київ, 2018. 204 с.
4. Гаркуша А. Г. Гендерний паритет: жінка в Національній поліції України. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2019. № 1. URL: http://el-zbirn-du.at.ua/2019_1/4.pdf (дата звернення: 10.12.2020).
5. Гендерна політика. URL: <https://dduvs.in.ua/ngp/> (дата звернення: 10.12.2020).
6. Мартиненко О. Права жінок-правоохоронців та політика гендерної рівності: досвід інших країн у вітчизняному контексті. URL: <http://khpg.org/index.php?id=1241689788> (дата звернення: 10.12.2020).
7. Силові відомства і гендерна рівність: якою є роль жінки у реформованих та nereformovanih органах правопорядку. URL: <http://icps.com.ua/sylovi-vidomstva-i-enderna-rivnist-yakoyu--rol-zhinky-u-reformovanykh-ta-nereformovanykh-orhanakh-pravoporyadku/> (дата звернення: 10.12.2020).
8. Рівність не народжується за наказом: чи існує гендерний паритет у правоохоронній системі Черкащини? URL: https://chk.gp.gov.ua/ua/info.html?_m=publications&_t=rec&id=247261&fp=10 (дата звернення: 10.12.2020).
9. Сverdlova O. Жінки в поліції. URL: <http://noborders.org.ua/zhinki-v-politsiyi/> (дата звернення: 10.12.2020).
10. Жінки в українській поліції: прогулянка в новому ритмі. URL: <https://ua.112.ua/mnenie/zhinky-v-ukraini-prohulianka-v-novomu-rytmi-278701.html> (дата звернення: 10.12.2020).
11. Поліцейська «у спідниці», або чи є гендерна рівність у поліції? Інтерв'ю з екс-поліцейською. URL: <https://xn--80aafeg3bveo.dp.ua/57939/> (дата звернення: 10.12.2020).
12. Конференція «Сучасні тенденції розвитку гендерної політики органів системи МВС». URL: <https://dndekc.mvs.gov.ua/2019/12/06/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F-%D1%81%D1%83%D1%87%D0%B0%D1%81%D0%BD%D1%96-%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97-%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2/> (дата звернення: 10.12.2020).
13. Українські жінки-поліцейські об'єдналися, аби захистити свої права. URL: <https://gurt.org.ua/news/informator/49370/> (дата звернення: 10.12.2020).

14. Ковальчук Л. Г., Козуб Л. І., Левченко К. Б., Легенька М. М., Суслова О. І. Жінки. Мир. Безпека : інформаційно-навчальний посібник з гендерних аспектів конфліктів для фахівців сектору безпеки. Київ, 2017. 264 с.
15. Права жінок правоохоронців та політика гендерної рівності: досвід інших країн у вітчизняному контексті. URL: <https://helsinki.org.ua/articles/prava-zhinok-pravoohorontsiv-ta-polityka-hendernoji-rivnosti-dosvid-inshyh-krajin-u-vitchyznyanomu-konteksti/> (дата звернення: 10.12.2020).
16. Політова А. С. Права жінок-поліцейських та політика гендерної рівності: досвід інших країн у вітчизняному контексті. *Національна поліція Донецчини: проблеми становлення та стратегія розвитку – 2016* : тези доповідей Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Маріуполь, 21 жовтня 2016 р.) / ДВНЗ «ПДТУ», Головне упр. Нац. поліції в Донецькій області, Донецький юридичний ін-т. Маріуполь, 2016. С. 132–134.
17. Un police gender initiatives. URL: <https://police.un.org/en/un-police-gender-initiatives> (дата звернення: 10.12.2020).

References

1. Kurlovych, A. Zhinky u novii politsii: «Nemaie chasu dumaty, khto cholovik, a khto zhinka, – chasto potrebna myttieva reaktsiia, vzaïemorozuminnia ta dopomoha...» [Women in the new police]. URL: <http://krona.org.ua/jinku-y-novij-police.html> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
2. Konstytutsiia Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 roku № 254k/96-VR [Constitution of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. St. 141 (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
3. Uvarova, O. O. (2018). Prava zhinok ta henderna rivnist [Women's rights and gender equality] : navchalnyi posibnyk. Kyiv. 204 s. [in Ukrainian].
4. Harkusha, A. H. (2019). Hendernyi parytet: zhinka v Natsionalnii politsii Ukrainy [Gender parity: woman in the National Police of Ukraine]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia i mistsevoho samovriaduvannia*. № 1. URL: http://el-zbirn-du.at.ua/2019_1/4.pdf (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
5. Henderna polityka [Gender policy]. URL: <https://dduvs.in.ua/ngp/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
6. Martynenko, O. Prava zhinok-pravookhorontsiv ta polityka hendernoï rivnosti: dosvid inshykh krain u vitchyznianomu konteksti [Women's law enforcement rights and gender equality policy: the experience of other countries in the domestic context]. URL: <http://khp.org/index.php?id=1241689788> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
7. Sylovi vidomstva i genderna rivnist: yakoiu ye rol zhinky u reformovanykh ta nereformovanykh orhanakh pravoporiadku [Law enforcement agencies and gender equality: what is the role of woman in reformed and unreformed law enforcement agencies]. URL: <http://icps.com.ua/sylovi-vidomstva-i-enderna-rivnist-yakoyu-rol-zhinky-u-reformovanykh-ta-nereformovanykh-orhanakh-pravoporyadku/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
8. Rivnist ne narodzhuietsia za nakazom: chy isnuie hendernyi parytet v pravookhoronnii systemi Cherkashchyny? [Equality is not born by order: is there gender parity in the Cherkasy law enforcement system?]. URL: https://chk.gp.gov.ua/ua/info.html?_m=publications&t=rec&id=247261&fp=10 (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
9. Sverdlova, O. Zhinky v politsii [Women in the police]. URL: <http://noborders.org.ua/zhinki-v-politsii/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
10. Zhinky v ukrainskii politsii: prohulianka v novomu rytmi [Women in the Ukrainian police: a walk in a new rhythm]. URL: <https://ua.112.ua/mnenie/zhinky-v-ukraini-prohulianka-v-novomu-rytmi-278701.html> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
11. Politseiska «u spidnytsi», abo chy ye henderna rivnist u politsii? [A policewoman in a skirt, or is there gender equality in the police?]. Interviu z eks-politseiskoiu. URL: <https://xn--80aafeg3bveo.dp.ua/57939/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
12. Konferentsiia «Suchasni tendentsii rozvytku hendernoï polityky orhaniv systemy MVS» [Conference «Modern trends in the development of gender policy of the Ministry of Internal Affairs»]. URL: <https://dndekc.mvs.gov.ua/2019/12/06/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F-%D1%81%D1%83%D1%87%D0%B0%D1%81%D0%BD%D1%96-%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97-%D1%80%D0%BE%D0%B7%D0%B2/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
13. Ukrainski zhinky-politseiski ob'iednalsia, aby zakhystyty svoi prava [Ukrainian women police officers banded together to defend their rights]. URL: <https://gurt.org.ua/news/informator/49370/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].
14. Kovalchuk, L. H., Kozub, L. I., Levchenko, K. B., Lehenka, M. M., Suslova, O. I. (2017). Zhinky. Myr. Bezpeka [Women. Peace. Security] : informatsiino-navchalnyi posibnyk z gendernykh aspektiv konfliktiv dlia fakhivtsiv sektoru bezpeky. Kyiv. 264 s. [in Ukrainian].

15. Prava zhinok pravookhorontsiv ta polityka hendernoi rивnosti: dosvid inshykh krain u vitchyznianomu konteksti [Women's rights of law enforcement officers and gender equality policy: the experience of other countries in the domestic context]. URL: <https://helsinki.org.ua/articles/prava-zhinok-pravookhorontsiv-ta-polityka-hendernoji-rivnosti-dosvid-inshyh-krajin-u-vitchyznyanomu-konteksti/> (data zvernennia: 10.12.2020) [in Ukrainian].

16. Politova, A. S. (2016). Prava zhinok-politseiskykh ta polityka hendernoi rивnosti: dosvid inshykh krain u vitchyznianomu konteksti [Women's rights of police officers and gender equality policy: the experience of other countries in the domestic context]. *Natsionalna politsiia Donechchyny: problemy stanovlennia ta stratehiia rozvytku – 2016* : tezy dopovidei Vseukr. nauk.-prakt. konf. (Mariupol, 21 zhovtnia 2016 r.) / DVNZ «PDTU», Holovne upr. Nats. politsii v Donetskii oblasti, Donetskii yurydychnyi in-t. Mariupol. S. 132–134 [in Ukrainian].

17. Un police gender initiatives. URL: <https://police.un.org/en/un-police-gender-initiatives> (data zvernennia: 10.12.2020).

Gurskiy Viktor,

PhD in Psychology

(Donetsk Law Institute, MIA of Ukraine, Mariupol)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0516-0332>

A FEMALE POLICE OFFICER IN UKRAINIAN SOCIETY

The article deals with the definition of a female police officer position in Ukrainian society. The position of women who serve in the bodies of the national police of Ukraine and the observance of female police officers' rights have been investigated. It was clarified that equality is the foundation of a democratic society that strives for social justice and respect human rights. But, unfortunately, for some reasons, women are discriminated almost in all spheres of life. It was noted that our state, being at the stage of formation of a gender society and law in general, has the goal of the European choice, and many steps have already been done for achieving this goal. Ukraine has pledged to fulfill general international duties to ensure gender equality. Having chosen the European vector of development, our state has ratified a number of international documents, one of which was the order of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the approval of the national plan for the implementation of un security council resolution no. 1325 Women, Peace, Security for the period up to 2020». An resolution 1325 is dedicated to those states where armed conflicts take place, therefore this document is relevant for Ukraine. Thus, gender equality is one of the conditions for ensuring social development. For example, the United Nations provides gender-sensitive policing throughout the United Nations police work as an urgent need to address the differentiated security needs of women, men, girls and boys. A positive moment, testifying to the improvement in the field of gender equality, is the constant increase in the number of women in the ranks of the national police of Ukraine. We consider that this fact improves the image and the attitude of citizens towards the police, because women are more trusted than men in some issues. We state that achieving gender equality ensures preventing violence, protecting the rights of all people and the opportunity to make a meaningful contribution to public life. All mentioned above aspects are impossible without women. Therefore, in the future we plan to study this issue in more detail.

Key words: female police officer; gender equality; equal rights; respect for the rights of female police officers.

Надійшла до редколегії 14.12.2020